

OD. No. 368

Naam WEERWOLF (ACTIEF S.S. NAT. SOCIALISME)

Zie ook: OD 361 ^{1/m} 367 en 369
 PD 2810 ^{1/m} 2816

Dossier P & B

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
1-47	B	7-2-47									
		2/7									
2/7	B	2/7									
1/10	B	9/10									
	206m										
3/10	I	12/10									
12/10	4	16/10									
20/10	4	20/10									
5/12	D	5/12									
12-12-47	4	12/12									
12/10	N	5/10									
11/9	1/10	11/9									
15-2-37	4	2/3									
13/7	1/7	16/7									
19/11	C	21/11									
11/1	CVN										
27/10	DIS										

JAN 1954

28 JULI 1956

25 AUG. 1956

28 AUG. 1956

2 SEP. 1957

4 SEP. 1957

DIRECTORAAT GENERAAL VOOR BIJZONDERE RECHTSPLEGING

No. **W-Corr-H-1200/548/47**

Afd./Dienst

Mien wordt verzocht bij beantwoording van
dezen brief datum, nummer, afdeling en
onderwerp aan te halen.

Gelieve bij Uw correspondentie slechts één
onderwerp in één brief te behandelen.

Bijlage(n): **1**

Onderwerp:

Dict.:

R.

Typ.: M.

B BUREAU B

19-11-47

's-GRAVENHAGE, 14 November 1947

Nassaulaan 23

OPGELEED

De HoogEdelGestr. Heer
J.G. Crabbendam,

Javastraat 68,

's GRAVENHAGE.

17 NOV. 1947

ACD/25052

Hierbij heb ik de eer UHoogEdelGestr. te doen
toekomen afschrift rapport Kamp N-6-/1200/W/47,
betreffende een vermoedelijke Weerwolf-actie
in het kamp "Vught".

Het onderzoek zal door dit Bureau worden voort-
gezet.

Algemene Inspectie D.G.B.R.
Wvd. Hoofd Bureau W.

Bezoekuren op Maandag, Dinsdag en Woensdag van 10—12 uur en van 14—16 uur.

Overigens alleen na afspraak.

Naam:

Schots

2

Kamp N-6

Voornamen:

Jacob

W

Geboren: 23-12-1903 te Krommenie

Gehuwd met:

act/25022

Beroep:

Valsche naam/bijnaam:

agendanr 1200/47

Nationaliteit: Nederlander

Religie: N.H.

Laatste woonplaats: gedetineerd Kamp Vught

Adressen:

Signalement:

FOTO

Alg. Inspectie DGBR.

Bur. W.

Prov. N. Brabant.

Onderwerp: Jacob Schots (gedetineerd kamp "Vught").

Kamp N 6 / 1200/W/47

R A P P O R T.

Ik heb de eer U Hoog Edel Gestronge het volgende te rapporteren:
Op heden, 29 October 1947, werd door mij, Jac. de Jong, rechercheur Bur. W.
gehoord:

Wilhelmus, Theodorus, Maria G T L E N,
oud 47 jaar, gedetineerd in kamp "Vught", die desgevraagd het volgende
verklaarde:

"In aansluiting op mijn bericht van 23 dezer, heb ik mijn navorschi-
gen inzake Jacob Schots, sigarenfabrikant, wonende te Vught, thans gedi-
neerd in de strafgevangenis van kamp "Vught", voortgezet en heb ik het
volgende eruit gekregen:

Schots heb ik leeren kennen verleden jaar ontrent April, toen hij tegeli-
met mij en nog anderen vanuit de strafgevangenis te Rotterdam werd
overgebracht naar de Cellenbarakken te Scheveningen. Ik heb toen met hem
kennis gemaakt en hij vertelde me, dat hij sigarenfabrikant was in den
Bosch en een hoge functie in de NSB had bekleed. Nu wilde men hem
iets ten laste leggen, dat met spionage te maken had, hetgeen volgens
hem althans niet waar was.

In de Cellenbarakken zat destijds ook een Duitscher, genaamd: Akusziewski.
Deze Duitscher was werkzaam geweest bij Amt VI (spionage) van den SD.
Hij had als zoodanig gewerkt op de spionageschool Zorgvlied te den
Haag.

Toen ik eens gedurende het luchten met dezen Duitscher wandelde, zag ik,
dat hij Schots zeer vriendelijk groette. Ik vroeg toen aan hem, of hij
Schots kende, waarop Akusziewski zeide (natuurlijk in het Duitsch):
"Of ik Schots ken? Hij was een van ons kommando. Hij is uiterst raffiniert
Hij is met een boot van ons destijds vertrokken met bepaalde opdrachten
van ons. Hij had een koffer met springstoffen aan boord doch heeft zich
eruit weten te kletsen. Ik ben over hem gehoord, doch ik heb gezegd, dat
ik Schots niet kende. Het zal wel loslopen met hem, als hij zelf maar
kan zwijgen, maken ze hem niet veel."

Daar Schots destijds spoedig vanuit de Cellenbarakken vertrokken is, kreeg
ik geen kans verder met hem over een en ander te praten.

Later-dit was ongeveer dit jaar Juli-kreeg ik de kans om Hauptsturmfueh-
rer Ahrens, die destijds chef van Amt VI was geweest te spreken.

Ik heb n.l. gezorgd, dat Ahrens bij mij werd tewerkgesteld in de foto-
afdeeling in de Cellenbarakken. Ik kon toen met hem over een en ander
praten. Dhr. Luyendijk (chef afd. E.v.d. Haagsche PRA) had me gezegd, dat deze
Ahrens zoo hard was en dat het goed was, dat ik daar eens mee in ver-
binding ging treden om een en ander eruit trachten te halen.

Ik praatte toen eens met Ahrens over allerlei dingen en ik liet me
den naam Schots-quasi per ongeluk-ontvallen, waarop Ahrens prompt erin
tippelde en direct zeide: "Schots? Waar is die?" Ik zei hem, dat Schots m.i.
in Duindorp was, waarop Ahrens zeide: "Dat was een van mijn kommando. Zou
hij veel praten?"

Ik zeide daarop, dat m.i. Schots niet praatte en link genoeg was om te
zwijgen, waarop Ahrens zeide: "Hij kan blij zijn, dat Akusziewski naar
Duitschland is, want ik heb gehoord, dat deze veel heeft verraden, ten
minste voor zoover hij van diverse dingen op de hoogte was."
Daar ik kort hierop overgeplaatst werd naar Vught, kon ik hierover niet
meer gewaar worden.

In het kamp Vught trof ik een der eerste dagen van mijn verblijf Schots. Wij begroetten elkaar zeer vriendelijk en ik maakte van de gelegenheid gebruik om hem te zeggen: "Ik moet je de groeten bestellen van een goeden kennis van je uit den Haag nl. van Herrn Ahrens." Schots was opeens een en al belangstelling en vroeg, waar Ahrens zat. Ik zei hem, dat Ahrens in Scheveningen zat en Schots vroeg toen, of ik den indruk had, dat Ahrens veel praatte. Ik zei hem, dat Ahrens m.i. een der weinige Duitschers was, die heelemaal niet praatten, hetgeen hem kennelijk opluchtte. Ik kon op dat oogenblik niet meer zeggen, daar ik niet alleen was, doch had terstond het voornemen om met Schots eens bij gelegenheid te praten. Schots vertelde me bij die gelegenheid, dat hij administrateur was bij de werkverdeling in kamp "Vught" en dat het daar zoo'n roetsoel was enz. enz.

Toet daarop werd ik in barak I opgesloten zg. wegens "peging tot ontvluchting".

Op Maandag 20 dezer werd in barak I ingesloten: Schots.

Daags erna bij het luchten sprak ik met hem en hij vertelde me toen een heel verhaal omtrent zijn verhoor bij den Raadsheer Commissaris dhr. Abbing te den Bosch.

Schots schilderde me dezen heer als een onmenschen, een brutalen sadistischen schoft enz. enz. Het ergste was niet erg genoeg. Schots was dermate gebeten op dezen heer, dat hij meermalen zeide: "Ik hoop, dat de kameraden, voor het geval, dat ik er niet meer zou uitkomen, hem tegelegenertijd zullen omleggen, dat zwijn."

Schots was overtuigd, dat "men" hem een extra zwaren douw zou willen geven en hij rekende dan ook op een zeer zware straf, die hij toch feitelijk niet verdiende, daar hij eigenlijk niets gedaan had dan heel veel menschen geholpen door zijn relaties met den SD. Hij zeide erbij, dat hij vooral vijanden telde onder de vrijmetselaars, die het hem hoogst kwalijk namen, dat hij steeds voor de arbeiders op de bres had gestaan.

Ik heb toen door beïndeling van Lt. Vogels gedaan gekregen, dat Schots bij mij in de cel werd opgesloten en toen heb ik veel met hem gepraat.

Ik begon weer over Ahrens waarop Schots me het volgende verhaal deed: In 1943 had Schots eens bezoek ontvangen van zijn besten vriend Hauptsturmfueher Sanzel van den SD den Bosch. Deze was toen vergezeld van Ahrens. Schots had de heeren zeer vriendelijk ontvangen en al spoedig werd de zaak duidelijk, waarvoor de heeren kwamen: Ahrens vroeg nl. aan Schots, of hij er iets voor voelde om in Turkije Directeur te worden van een staatatabaksfabriek.

Schots, die "graag uit Holland weg wilde" voelde hiervoor zeer veel en gaf zulks ook te kennen. Daarop zeide Ahrens, dat zij dit wel in orde konden maken, doch dan moest Schots van zijn kant ook wat werk doen voor den Duitschen inlichtingendienst.

Dit had Schots echter geweigerd, waarop dan de onderhandelingen zouden zijn afgesprongen. (Ik merk hier op, dat dit juist in de lijn lag van Ahrens, omdat ik meer van dergelijke gevallen heb gehoord van lui, die door de Duitschers in die streken werden ingezet. Tevens merk ik op, dat m.i. de zaak niet zal zijn doorgeslagen, omdat toen juist Turkije zijn zwaai genomen had naar geallieerde zijde.)

Sekkers Schots vertelde me toen verder, dat hij later Ahrens had getroffen in Groningen. Schots was toen van plan onder te duiken en had Ahrens opgezocht in Groningen, waar deze toen was met zijn kommando. Daar had Schots zich bij hem aangeboden om met een boot door het

geallieerde front te gaan om te zien, wat daar aan de hand was in Brabant. Ahrens had hier wel ooren naar (Schots zeide, dat hij enkel wilde gaan zien, hoe het met zijn kinderen stond).

Schots had tegen Ahrens gezegd, dat een bepaald jacht zou moeten worden gevorderd voor hen, waaraan hij dan de reis zou aanvaarden.

Het was een jacht van Douwe Egberts. Schots vertelde er nog bij, dat hij toen het jacht werd gevorderd tegen den eigenaar had gezegd, dat deze de boot na eenige weken terug zou ontvangen.

Schots kreeg inderdaad deze boot ter beschikking en werd op last van Ahrens door een sleepboot over de Zuiderzee gesleept. Deze sleepboot had tot opdracht Schots te slepen naar Rotterdam, waarop deze dan door de Biesbosch door het front zou zien te zeilen.

Bij Amsterdam echter had Schots den sleper reeds teruggesteurd en hij is toen daar de zaak toen toch al hopeloos verloren was-ergens in de buurt van Rotterdam op een water blijven liggen. Hij had groote kisten aan boord met allerlei levensmiddelen. De BS van het plaatsje, waar hij met de boot lag, kwam hen dagelijks bezoeken om mee te smullen van zijn heerlijke levensmiddelen. Dit had goed geklopt tot in Juni 1945, toen hij door een drietal BS-ers werd gearresteerd.

Bij het doortoeken van de boot bleek, dat een der kisten sprinstoffen bevatte, waarvan Schots niets zeide te weten. Hij had deze dingen eerst later bij de POD gezien, doch wist toen nog niet wat het voor dingen waren.

Dit was eerst het verhaal van Schots.

Ondergewoonte ging ik naderhand deze zaak nog weer eens aansnijden om zodoende een test-proof te nemen.

Toen vertelde me Schots, dat hij Ahrens weer voor den tweeden keer had gesproken in Enschede op 1 April 1945, waar Ahrens toen een Dienststeltie had tegen de Joodsche Synagoge aldaar. (Dit klopt, naar ik van Ahrens zelf heb vernomen) Toen had Schots reeds met Ahrens over deze boot gesproken. Naderhand had hij Ahrens diverse malen in Groningen bezocht. Schots vertelde me nog een verhaal over een man, dien hij daar op de Dienststeltie had gezien (meerdere malen) en die daar steeds den engelschen zender zat af te luisteren. Geneemde man was, naar Schots meende- een Belg. Schots had dezen man niet vertrouwd en zulks ook daar te kennen gegeven. Er werd echter niet naar geluisterd. Naderhand had zich deze man ontpopt als luitenant van de geallieerden en had hij de rest van het kommando op het eiland Ameland, waaraan ze waren getrokken, gearresteerd. Dit had Schots vernomen van den Duitscher Uhlbrich, een Hauptscharfuhrer van het kommando Ahrens, die eveneens in de Cellenbarakken zat en dien Schots dus ook kende. Deze had hem de geschiedenis nl. in Scheveningen in de Cellenbarakken verteld.

Schots vertelde me verder, dat hij op het laatst van den oorlog werkzaam was geweest bij den zg. Raemungskommissar. Schots was daar Dienststellenleiter en had o.a. de opdracht alle boerderijen enz. aan de Smildervaart af te doen breken. Dit had Schots echter niet uitgevoerd, waardoor hij eens grote ruzie had gekregen met den Kreisleiter der NSDAP ergens daar in het Noorden. De ruzie was zoo hevig, dat de Kreisleiter dreigde Schots te laten neerschieten wegens sabotage. Schots had echter toen zijn pistool getrokken en was zodoende dan dans ontsprongen. Hij is toen direct naar den SD gegaan en trof daar Kremer (ik meen: Karl). Dezen vertelde Schots zijn wedervaren met den Kreisleiter, waarop Kremer dezen had opgebeld en ontzettend had uitgemaakt, daar hij den moed gehad had, "een van onze beste menschen zoo te bedreigen".

Schots had als lid van de Raemungskommission de beschikking over een wagen van het Reichskommissariat en had nu nog spijt, dat hij met dezen wagen niet eenvoudig naar Duitschland was vertrokken, dan had hij met die rotbende van nu niets te maken gehad.

Schots vertelde me verder nog, dat hij daar in het Noorden een valsch Persoonsbewijs had gehad. Ik vroeg hem, of hij dat misschien had gekregen en van den burgemeester van Smilde (omdat ik wist, dat 'e' dergelijke dingen gemaakt had voor de leden van Kdo. Dr. Meyer) Schots zei, dat hij het niet van dezen had, doch dat hij wel al daaraangaande was verhoord. Van wien hij het wel had, is me onbekend.

Over den Kommandant van kamp "Vught" sprekende, zeide ik, dat dit me een man voorkwam, die veel beloofde en weinig of niets deed. Daarop zei Schots, dat dit inderdaad zoo was en dat er reeds tal van klachten over dezen kommandant waren geweest. Deze man echter zit zoo vast in het zadel, dat er niemand iets aan kon doen om hem weg te werken. Ik vroeg nu, hoe dit mogelijk was, waarop Schots me zei, dat Kndnt. de Wit lid was van de Vrijmetselaars. Hierdoor was daar niets aan te doen.

Later wilde ik meer weten omtrent een en ander en bracht ik het gesprek weer handig in deze richting. Toen vertelde me Schots, dat Kndnt. de Wit, dhr. Theesing en ook dhr. Abbing vrijmetselaars waren. Ik vroeg toen, of dit niet maar praatjes waren, daar het toch steeds zeer moeilijk was uit te maken, of iemand al dan niet vrijmetselaar was, waarop Schots het volgende typeerende antwoord gaf: "Het is absoluut waar. Dat weet haast iedereen in het kamp. Van Abbing weet ik het trouwens zeker, daar ik zelf "bij ons op den SD" zijn naam heb zien staan op de lijst van vrijmetselaars.

Verder vertelde Schots me nog het volgende; sprekende over rooken in barak I, zei ik voor de grap: "Vraag aan den majoor, of hij je niet aan rookwaren kan helpen". Daarop zeide Schots woordelijk het volgende; "Dan krijgen we toch niets dan eigen teelt, want die rookt hij zelf ook."

Ik geloofde dit niet en Schots vertelde toen: toen hij voorheen een bediende functie had bekleed bij O. en O. was de kampcommandant eens daar gekomen op een of andere voorstelling. Schots moest toen de jas van den kndnt. aannemen en "ik dook natuurlijk direct met een hand in den zak van zijn jas, want visiteren kennen we immers van vroeger." Ik Schots vond toen in dien zak tabak en had er een pluk uit gegapt. Het bleek eigen teelt te zijn.

Het geval met den "zwarten brief" die door van Leeuwen werd verzorgd, heb ik reeds bericht.

Zaterdagmorgen echter, toen barak I was gaan baden, kwam bij Schots de gedetineerde van Doorne (of van Doren). Deze man is werkzaam bij de administratie van Werkverdeling in het kamp. Schots praatte met hem en ik hoorde Schots duidelijk zeggen, dat er direct een brief moest gaan naar Polluxstraat 42 te Hilversum. Ik meende den naam: S. van Vlijmen te verstaan. Van Doorne beloofde zulks te willen verzorgen.

Op Zaterdag denzelfden Zaterdag is Schots plotseling naar de strafgevangenis in kamp Vught gebracht. Op het laatste oogenblik kwam hij snel nog bij me en zei me: "Geef zoo spoedig mogelijk aan van Doorne door, dat ik naar de Sing-Sing gebracht ben en dat ze meteen mijn advocaat, Mr. Bauduin in den Bosch daar kennis van geven met een zwarten brief."

Ik beloofde zulks.

Uit tal van gesprekken met Schots bleek me, dat hij zeer goed, zelfs intiem bevriend was met Hstfr. Samel (Bennó)

Verder kende Schots alle voornamen Duitschers met wie hij verkeerde o. a. Ritterbusch, Harders enz.

Schots vertelde me, dat de Haadsheer Commissaris Abbing hem ~~na~~ niet had gesproken over Ahrens enz. Daar was hij zeer blij over.

KV BC
KVV A

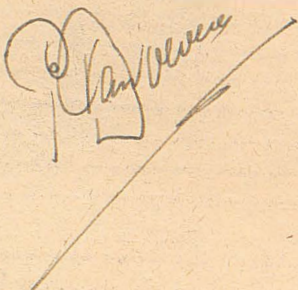
Dhr. Abbing had enkel over de arrestatie van een jood in Groningen gesproken, waar Schots bij tegenwoordig was geweest en die door hem zou zijn verraden. Dit laatste was niet waar, ofschoon alle bewijzen tegen hem waren. Abbing is getrouwd met een jodin en daarom is die smeerlap zoo tegen hem (woorden van Schots).

Schots beweert ook steeds, dat hij ontelbare menschen uit handen van de Duitschers had vrijgemaakt. Ook zeer vooraanstaande lui waren hierbij geweest, doch nu durfde niemand een getuigschrift daarvan te geven. Abbing was gegijzeld geweest en zulks-naar Schots zeide-naar aanleiding van zijn lidmaatschap van de vrijmetselarij. Ik vergat boven nog te melden, dat Schots me in verband met de zaak Ahrens in Rotterdam geconfronteerd is met Frau Otto, de maintenee van Ahrens, die voor dezen ook heeft gewerkt. Deze vrouw had Schots in het bijzijn van een SNV-aambtenaar herkend en zulks ook gezegd. Daarop had Schots deze vrouw zeer omlaag gehaald en had er verder niets meer van gehoord. (Deze vrouw Otto is a.i. de Fraudin van Ahrens geweest, die destijds in Rotterdam gevangen zat. Het was een actrice en als ik me goed herinner heette ze: Olga Schmigkeit. Ik herinner me dezen naam, daar ik destijds in Rotterdam voor de Field-Security vaak type-werk heb verricht, waarbij ik dezen naam in de registers te Rotterdam in de gevangenis tegenkwam. De vrouw is reeds lang vrij en treedt in Dld. weer op voor de film (naar Ahrens me voor een paar maanden zelf heeft gezegd) Hij staat nog regelmatig met haar in briefwisseling.

Ik ben ervan overtuigd, dat Schots voor den Duitschen SD en ook voor Amt VI wel dagelijks heeft gewerkt. Meer heb ik in deze zaak niet te verklaren en teeken in concept.

W. E. W. Geelen.

Maarvan door mij is opgemaakt, gedagtekend, ondertekend en gesloten dit rapport op 30 October 1947.

De Rechercheur,

Jac. de Jong.

- 78 HAGA ELISABETH, geboren te Sneek, 23-7-1924, costumiëre, wonende te Sneek, 3e Woudstraat 25, Ned.Hervormd, Doss.11043 Had gedurende de bezettingstijd omgang met Duitse militairen. Persoon zonder politieke inslag. Dossier opgelegd door P.R.A.
- 79 HAGA SJOERD JAN, geboren te Sneek, 2-3-1892, drabbelkoekbakker, Doss.10197 wonende te Sneek, Schaapmarktplein 10, Was lid van de N.S.B. en Ec.Front. Eigenaardig en zeer teruggetrokken persoon. Geen verraderstype. Is veroordeeld tot internering voor de tijd van 11 maanden, alsmede ontzetting uit de kiesrechten voor de tijd van 10 jaar.
- 80 HANEWACKER AUGUST Jr., geboren te Arnhem, 30-8-1922, handelsreiziger, wonende te Sneek, J.H.Willem Frisostraat 7, godsdienst onbekend, Doss.11275 Was gedurende de bezetting aanvankelijk Pro-Duits, doch zwaaide politiek om toen de oorlogskansen keerden. Verzeekerde zich van een goed kantoorbaantje bij de O.T. ten tijde van de verplichte tewerkstelling in Drente omstreeks October '44. Een slap figuur. Dossier door P.R.A. opgelegd.
- 81 HANEWACKER AUGUST Sr., geboren te Leeuwarden, 14-2-1895, handelaar, wonende te Sneek, Johan Willem Frisostraat 7, godsdienst onbekend, Doss.10201 Was aanvankelijk Pro-Duits, doch zwaaide politiek om toen de oorlogskansen keerden. Was bij de verplichte tewerkstelling in Drente, omstreeks October 1944, voorman-werker. Er zijn na de bevrijding verschillende klachten tegen hem ingediend naar aanleiding van zijn houding tegenover de arbeiders tijdens deze tewerkstelling. (Geen der klachten waren voldoende voor strafbaar stelling). Gaf rijkelijk aan N.V.D. en Winterhulp. Een slap figuur op politiek gebied, doch overigens geslepen.
- 82 HEEMSTRA ROELOFJE, geboren te Oude Haske, 24-6-1899, gehuwd met Foeke Kootje, wonende te Sneek, Lemmerweg 2, Doss.10206 geen godsdienst, Ontving Duitse militairen in huis en bevorderde omgang van deze militairen met haar minderjarige dochters. Verdacht van heling van goederen, door Duitsers gestolen uit woningen van ondergedoken spoorwegbeambten. Is een geslepen en zeer ongunstig bekende staande vrouw, die haar kinderen ongunstig beïnvloedde.
- 83 HEIJ VAN DER PIETER, geboren te Sneek, 25-6-1902, verhuis-en expeditie, wonende te Sneek, Kanaalstraat 4, Doss.10220 godsdienst Ned.Hervormd, Was gedurende de bezetting sympatiserend lid der N.S.B. en lid N.V.D. Zeer slap figuur op politiek gebied, die zich naar alle kanten trachtte te dekken. Geen verraderstype. Is veroordeeld tot 10 maanden internering, verbetering van F.12500- alsmede ontzetting uit de beide kiesrechten voor de tijd van 10 jaar.
- 84 HOEKSTRA EIT, geboren te Leeuwarden, 31-1-1906, contoleur, Doss.10230 de te Sneek, Kerkhoflaan 30, Ned.Hervormd, Was lid der N.S.B. en had vriendschappelijke omgang met Duitsers. Bedankte in 1944 als lid der N.S.B. Een haarslap persoon die aanvankelijk "actief" lid der N.S.B. was, die later trachtte te dekken door zich van de N.S.B. af te maken. Is 15 maanden geïnterneerd geworden, alsmede ontzetting uit de kiesrechten ontzet voor de tijd van 10 jaar.
- 85 HOEKSTRA JOHANNES, geboren te Bakkeveen, 3-12-1909, Doss.10234 wonende te Sneek, de Oosterkade 4, Was gedurende bezetting lid der N.S.B. en is veroordeeld tot 16 mnd.internering, verb.verkl.F.5000-, 10 jaar ontzetting uit de kiesrechten.

DOSSIERNo.: OD 368 NAAM: WEERWOLF (ACTIEF, S.S. NAT. SOCIA L I S T E E)

Uit		In		Uit		In		Uit		In	
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
0-1-47	B	7-2-47									
17/9	C	25/9									
25/9	B	30/9									
30/9	B	31/9									
9/10	E	12/10									
12/10	Y	16/10									
20/10	Y	20/10									
WJ 5/12	DZ	5/12									
11-12-47	Y	12/12									
12/12	W	14/12									
11/9	C	11/9									
14-2-51	4	2/3									
13/7	D	16/7									
19/11	C										
11/1-54	CVW										
28/7/56	D										
25 AUG. 1956		28 AUG. 1956									
2 MAR 1973											
17 APR. 1980											
30-8-83	O/W										
20.7.84											

21 NOV 1955
13 JAN 1954
28 JULI 1956

[Handwritten signature]

16 JULI 1980
3 FEB. 1984
25 JULI 1984

1

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 268

NAAM: WELRWOLF (actief S.S. nat. socialis
me)

1. Gezien, geen actie genomen. Ter doorzending aan afd. B ter beantwoor-
ding van het schrijven van Kehrler dd 8 Sep 1947 (CO 21227)
Afdeling C/I, 23 Sep 1947. W

~~BVII~~ 21/9.47 2/10 BZ waan is CO 21227

~~W~~
CO. 21227 bij P. Bijvoets en wtom B.

ANK

DIRECTORAAT GENERAAL VOOR BIJZONDERE RECHTSPLEGING

No. W.Corr.H.251/347/47.
Afd./Dienst Bureau W.

368

Men wordt verzocht bij beantwoording van
dezen brief datum, nummer, afdeling en
onderwerp aan te halen.

's-GRAVENHAGE, 11 September 1947.
Nassaulaan 23

Gelieve bij Uw correspondentie slechts één
onderwerp in één brief te behandelen.

Bijlage(n): Een.

Onderwerp: - - -

Dict.: R.

Typ.: H.

Volgno.
16 SEP. 1947
ACD/21187

De HoogEdelGestr.Heer

J.G.Crabbendam,

Javastraat 68

D E N H A A G

Hierbij heb ik de eer U HoogEdelGestrenge te
doen toekomen vervolgrapport C.V.251/612/2/47,
houdende het nader onderzoek naar een zekere
Verhoef, die aan gedetineerden bepaalde aanbiedin-
gen deed. Het voorgaande rapport werd U gezon-
den met mijn schrijven W.Corr.H. 612/301/47
dd.25 Augustus 1947.

104/1

In verband met de laatste alinea moge ik U
verzoeken, indien mogelijk, de gewenste inlich-
tingen hieromtrent te willen verschaffen.

ALGEMENE INSPECTIE D.G.B.R.
wmd.Hoofd Bureau W.

20595

Bezoekuren op Maandag, Dinsdag en Woensdag van 10—12 uur en van 14—16 uur.
Overigens alleen na afspraak.

V.W./41.

Rapport aansluitend op rapport
v.w./37, dd.20 Aug.1947.

C-V-251/612/2/47

R a p p o r t .

Ondergeteekende, Jan Dirk van Wijk, rechercheur van de P.R.A.Utrecht en rechercheur van het bureau "W" van de Algemeene Inspectie van het D.G.B.R. te Amsterdam, tevens onbezoldigd ambtenaar van Politie, heeft de eer U het volgende te rapporteeren :

Ingevolge daartoe verkregen opdracht is door mij, rapporteur, in samenwerking met de heeren rechercheurs de Lange en de Graaf, van het bureau "W"-te Amsterdam, den te Laren gedetineerde S. op 31 Augustus 1947 in de gelegenheid gesteld om de afspraak welke hij op dien dag zou hebben met een zekere Verhoef, te doen plaats hebben. De bijzonderheden over deze afspraak zijn in mijn rapport Nr. 37, dd.20 Augustus 1947, uitvoerig omschreven.

De bedoelde ontmoeting tusschen S. en Verhoef zou plaats hebben tuschen 12 en 13 uur bij American op het Leidscheplein, tuschen 18 en 20 uur bij "Krasnapolsky" of na 20 uur bij "Heck" op het Rembrandtsplein. Voor dat S. naar deze gelegenheden ging wilde hij zich gaarne wat opknappen, om er meer als "heer" uit te zien, waarom hij verzocht zich allereerst naar zijn familie te mogen begeven. Omstreeks 10 uur werd S. door ons te Laren opgehaald, waarna wij ons naar Amsterdam begaven. Allereerst ging het naar het adres Loodsstraat 19 huis, waar de schoonmoeder van S., genaamd Wolfrat, woonachtig was en ~~xiix~~ waar zijn vrouw bij in woonde. Vanwege haar werkzaamheden was de vrouw van S. echter niet thuis en wij gingen daarna naar het adres Posjeskade 67 I, waar een ander familielid, eveneens genaamd Wolfrat, woonachtig was. Na dit korte oponthoud vertrokken we naar "American". S. nam plaats aan een tafeltje op het terras, nadat hij eerst in het restaurant gekeken had of misschien Verhoef daar reeds aanwezig was. Wij namen op eenigen afstand eveneens plaats aan een tafeltje op het terras en wachtte rustig af. Niemand voegde zich echter bij S. en omstreeks 13 uur stond S. van zijn plaats op, nam nog even een kijkje in het restaurant en ging toen weg. Even later namen wij hem weer in de auto en S. verklaarde netgeen wij reeds wisten, n.l. dat het resultaat negatief was geweest.

's Middags heeft S. nog een ander familielid, wonende de Wittekade Nr. opgezocht, waarna wij ons om 18 uur naar Krasnapolsky begaven. Ook hier kwam niemand opdagen. Hierop begeven wij ons naar Heck op het Rembrandtsplein, alhoewel wij weinig hoop meer hadden enig succes te zullen hebben. Het was zeer druk in deze gelegenheid en uit een aard der zaak een moeilijke plaats om iemand te ontmoeten met wien men een afspraak had.

S. liep al zoekende in beneden en bovenzaal wat rond en nam tenslotte aan een tafeltje dicht bij den ingang plaats. Wij namen op eenigen afstand plaats, zoo dat één van ons hem voortdurend in het oog kon houden. Er gebeurde niets. Na verloop van een uur ongeveer stond S. op, liep even de zaal rond en ging toen naar buiten. Wij vertrokken ook en toen wij bij hem kwamen, had hij de verrassende mededeeling, dat hij Verhoef heel even gezien en gesproken had. Er was iemand bij zijn tafeltje geweest, had vuur voor zijn sigaret verzocht en had tegen S. gezegd, dat hij nu geen gelegenheid had met hem te praten, doch dat hij den volgenden dag bij hem aan huis zou komen. Deze persoon was Verhoef geweest. Op eenigen afstand hadden twee andere heeren gewacht op Verhoef en na dit korte onderhoud met S. waren zij gedrieën direct vertrokken. S. zei dat hij getracht had te ontdekken waar wij ergens zaten, om ons een teeken te kunnen geven, maar dit was hem vanwege de drukte niet gelukt. Bovendien had Verhoef hem verteld, dat hij (Verhoef) tusschen 18 en 20 uur naar Kraspapolsky had opgebeld, met het verzoek om aan S. (die vermoedelijk in het restaurant zou vertoeven) mede te deelen, dat hij (Verhoef) verhinderd was en hem in den loop van den avond wel zou ontmoeten. Daar geen van ons drieën iemand in de nabijheid van S. gezien had, die ook maar eenigzins aan het signalement dat S. gaf beantwoordde, stond het nu voor ons vast dat S. fantaseerde. Kennelijk wilde hij 's nachts graag bij zijn vrouw blijven en kwam hij nu met het verhaal aan dat V. hem den volgenden dag zou bezoeken. Wij besloten bij "Kras" te informeren of er inderdaad een telefonische mededeeling voor S. tusschen 18 en 20 uur was gekomen. Het was weer zeer merkwaardig dat S. zelf met klem aandrang om één en ander te controleeren. Er was geen sprake van angst bij hem dat er om de één of andere rede hieromtrent geen inlichtingen gegeven konden worden. Hij was voor wat dit betreft te zeker van zijn zaak, ofschoon hij toch, toen hij bij "Kras" was, geen oproep voor een telefonische mededeeling had ontvangen. Inderdaad bleek dat er bij "Kras", tusschen 18 en 19 uur twwemaal voor S. was opgebeld. Eénmaal door een dame en éénmaal door een heer. Men had zijn naam in het restaurant afgeroepen, maar daar S. in een andere lokaliteit vertoefde, waar men zich niet van zijn tegenwoordigheid vergewiste, had deze oproep hem niet bereikt.

Wij voor ons hadden reeds uitgemaakt, dat S., tijdens zijn contact met zijn familieleden het dusdanig georganiseerd had, dat deze tijdens zijn bezoek aan "Kras" op moesten bellen en genoemde mededeeling moesten doen. Er was echter, hoe onaannemelijk voor ons dan ook, toch altijd nog een kleine kans dat er eenige waarheid school in zijn verhaal, en wij wilde deze kans niet zonder meer verwaarloozen. Wij voelden er echter niets voor om den volgenden dag weer met deze knasp op te trekken, temeer daar hij geen uur van afspraak kon noemen en het dus net zoo goed smorgens vroeg als s'avonds laat kon zijn. S. drong er op aan hem s'nachts maar thuis te laten, hem rustig den volgenden dag af te laten wachten en hem den 's'avonds te komen halen.

Begrijpelijk gingen wij hier niet op in, doch wij deden hem een ander voorstel. Wij lieten S. een brief schrijven, waarin hij V. meldde, dat het hem onmogelijk was dien dag (1 Sept.) langer op hem te wachten en dat hij daarom verzocht opnieuw dag en uur voor een bespreking vast te stellen. Oorspronkelijk had S. bezwaren deze brief te schrijven, doch uiteindelijk kon hij hier moeilijk onderuit en hij schreef zocals wij hem dicteerden. Deze brief zou door S. zijn vrouw of een der andere huisgenooten aan V., wanneer hij den volgenden dag zou komen, worden overhandigd. Het antwoord van V. zou door een van ons bij S. zijn vrouw worden opgehaald, waarna dan na bevinding van zaken zou worden gehandeld. Omstreeks 23.30 uur hebben wij S. weer aan het kamp Laren afgeleverd.

Op Dinsdag 2 September heeft den Heer de Lange zich naar het adres Loodsstraat 19 huis begeven om te vernemen of V. den vorigen dag geweest was en of hij antwoord had achter gelaten. De vrouw van S. was niet thuis en den Heer de Lange heeft zich toen naar de lunchroom in het Vondelpark begeven, waar de vrouw van S. werkzaam was. Hier ontving hij van deze een brief en de mededeeling, dat er op Maandag 1 September 1947 een dame ten hare huize geweest was, die kennelijk namens V. kwam en aanwien zij het schrijven van haar man had overhandigd. Den volgenden dag was deze dame weer geweest en had haar toen den brief overhandigd, die zij nu aan den heer de Lange gaf. (Dit schrijven wordt door mij rapporteur bij dit rapport over gelegd en is gemerkt I). In deze brief werd een afspraak gemaakt voor Donderdag 4 September 1947, doch een uur werd niet genoemd. Eenige technische bijzonderheden van dit schrijven wakke bij ons echter sterk het vermoeden, dat deze brief door de vrouw van S. of door een van zijn andere familieleden geschreven was. Wij besloten om S. niet het schrijven te laten zien, doch hem mede te deelen dat de ontmoeting Donderdagavond, tusschen 18 en 19 uur zou plaats hebben, verwachtende (daar hij o.i.z. met den inhoud van den brief op de hoogte moest zijn) dat hij bij deze mededeeling dusdanig zou reageeren, dat hij ~~zich~~ door den mond zou vallen. Immers in den brief werd over geen tijd gesproken. Maar niets van dat alles. S. bleef dood nuchter en ging kalm met ons mee naar Amsterdam. Hij vergette zich echter niet hardnekkig toen we hem vertelde dat wij mee naar binnen wilde en ons dan verdekt op zouden stellen, zoodat wij precies konden hooren wat V. te vertellen had en hem tevens eens goed op konden nemen. S. vond dat veel te gevaarlijk, er was bovendien geen gelegenheid in huis om ons behoorlijk te verstoppjen, enz. Tenslotte kwamen we overeen dat hij alleen naar binnen zou gaan, ons een teeken zou geven wanneer V. nog niet aanwezig was, waarna ook wij naar binnen zouden gaan. Na eenigen tijd had S. nog geen teeken gegeven, waarom wij het beter oordeelde eens pools hoogte te gaan nemen. Ik, rapporteur, belde, ~~waarna~~ waarop de vrouw van S. verscheen en mededeelde dat haar man direct kwam, doch dat hij juist bezig was een ander overhand aan te trekken. Hij moest naar het adres Posjeskade 67 I, want Woensdag was de persoon in kwestie

aan de deur geweest met de mededeeling dat de afgesproken ontmoeting op het adres Postjeskade 67 I zou plaats hebben. Alles lag er nu zoo "dik op", dat we er eigenlijk net zoo goed mee op hadden kunnen houden, doch wij wilde ons spelletje uit spelen en wij lieten S. daarom naar de Postjeskade gaan, er echter voor zorg dragend, dat we een eventuele ontvluchttingspoging gemakkelijk zouden kunnen verijdelen. Na eenigen tijd kwam S. terug met de mededeeling dat hij te laat was en dat V. reeds in den middag geweest was. Hij vroeg om den brief eens te mogen zien, daar hij niet begreep hoe wij aan den tijd tusschen 18 en 19 uur kwamen. V. had de boodschap achter gelaten, dat het hem niet meer mogelijk was S. te Amsterdam te ontmoeten en liet daarom aan S. vragen zich naar Sluis te begeven, waar hij de eerste weken zou vertoeven. Aangepien S. echter (zoals hij zei) bij ons eenig wantrouwen jegens hem dacht te bespeuren, was hij niet bereid zonder meer ons het adres te Sluis af te geven, doch wilde eerst eens even hierover praten. Wij vonden natuurlijk ook dat nu de tijd voor praten daar was en kwam ik rapporteur begaf mij met S. naar een cafe, waar wij de komst van de heeren de Lange en de Graaf afwachtte, die zich met een voorwensel even hadden verwijderd en die zich, dus zonder dat S. zulks wist, naar de vrouw van S. begaven. Onder voorwensel, dat zij een persoonsbeschrijving wilde hebben van degene die de brief gebracht had, lieten de Lange en de Graaf mevrouw ~~Schreuder~~ een brief schrijven, waarbij hen bleek dat zij deze brief schreef op papier dat gelijk was, wat kwaliteit en formaat betref, aan het papier van de brief welke z.g.n. van V. afkomstig was. Het handschrift leek bovendien verdacht veel op het handschrift van de brief van V. Mevrouw ~~Schreuder~~ werd eens flink aan den tand gevoeld, waarbij zij spoedig bekende den brief die z.g.n. door V. geschreven was, zelf geschreven te hebben. Dit alles op aandringen van haar man. (Den tweede, door Mevrouw ~~Schreuder~~ geschreven brief, gemerkt met II, wordt hierbij over gelegd).

Na terugkomst van de Heeren de Lange en de Graaf is Schreuder flink de les gelezen, doch hij bleef hardnekkig ontkennen, hield vol dat zijn verhaal waar was en toonde zich de beleedigde. Omstreeks 20.30 uur hebben wij hem weer aan het kamp Laren afgeleverd.

Ik, rapporteur, moge U hierbij attendeeren op het feit dat ~~Mevrouw~~ S. bij zijn eerste verklaring de heeren v. Wijk, Hof en kapitein Meinema als relaties opgaf. De mededeeling dat deze heeren niet betrouwbaar geacht konden worden heeft U vanuit den Haag reeds bereikt, doch het zou n.i.z. niet ondienstig zijn, gezien het verloop van deze affaire, nadere informatie in te winnen omtrent den aard der onbetrouwbaarheid.

Waarvan door mij, rapporteur op afgelegde ambtseed is opgemaakt, geteekend en gesloten dit rapport te
Utrecht, 5 September 1947.

Gezien en doorgesonden aan het
Hoofd v. Bureau "W" te Amsterdam.
De Prov. Vert. v. d. Prov. Utrecht,
De Inspecteur,

J. v. Wijk
(J. v. Wijk)

DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR BIJZONDERE RECHTSPLEGING

No. W-Corr-H 612/301/47.

's-GRAVENHAGE, ~~Vrijdag~~ 27 AUG. 1947

Afd./Dienst Bureau W

Nassaulaan 23

Onderwerp: -----

Bijlage(n): een

27 AUG 1947

ACD/ 20595

den HoogEdelGestr. Heer
J.G. Crabbendam
Javastraat 68
DEN HAAG

OPGELEED

Hierbij heb ik de eer U HoogEdelGestrenge te doen toekomen rapport nr. C-V-/612/1/47, d.d. 20 Augustus 1947, houdende een verklaring van een te Laren gedetineerde S.S.er. Het onderzoek in deze zal door dit Bureau worden voortgezet.

ALGEMENE INSPECTIE D.G.B.R
wnd. Hoofd Bureau W.

Men wordt verzocht bij beantwoording van dezen brief datum, nummer, afdeling en onderwerp aan te halen.

Bezoekuren op Maandag, Dinsdag en Woensdag van 10-12 uur en van 14-16 uur. Overigens uitsluitend na afspraak

gebracht naar het kamp Laren.

Eenigen tijd voor zijn arrestatie had het voorval plaats, hetgeen hij wilde mededeelen.

Op een goeden dag ontmoette S. op straat te Amsterdam een persoon die hij meende te kennen van gezicht. Hij meende dat dit een voormalige S.S.kamerraad was, met wien hij in dezelfde compagnie aan het Oostfront had gediend. De naam van deze persoon kon hij zich niet herinneren, maar in ieder geval wist hij dat dit een voormalige wapenbroeder was. Het merkwaardige echter was, dat hij bijna zeker wist, dat deze persoon gesneuveld moest zijn, omdat hij als zoodanig op zekeren dag was opgegeven. S. sprak deze persoon aan en deze herkende hem ook direct, waarophij zich voorstelde als Verhoef. S. meent echter dat deze naam een schuilnaam moet zijn, want hij kan zich niet herinneren, dat iemand van dien naam bij zijn compagnie diende. Hij kan zich de juiste naam niet herinneren, maar hij weet vrijwel zeker, dat hij anders heet. Nadat S. zijn verwondering had uitgesproken, dat hij Verhoef nog in levende lijve aantrof, verklaarde deze dat hij d estijds door de Russen krijgsgevangen was gemaakt en dat hij na den oorlog het geluk had gehad niet gearresteerd te worden. S. vroeg hoe hij dat klaar gespeeld had, waarop Verhoef verklaarde, dat hij reeds tijdens zijn krijgsgevangenschap de bakens verhangen had en thans de communistische zijde toegedaan was. Hij was daar wel bij gevaren, zei hij. Nadat S. verteld had, dat hij voortvluchtig was, was Verhoef zeer geïnteresseerd en gaf hij aan S. te kennen, dat hij wel begreep, dat één en ander wel moeilijkheden voor deze zou meegebracht hebben, daar hij wel niet over papieren zou beschikken. Hij liet het echter hierbij doch maakte een afspraak met S., om deze opnieuw te ontmoeten. Bij deze tweede ontmoeting vroeg hij S. verschillende bijzonderheden over de dienstperiode van S. nadat hij (Verhoef) gevangen genomen was, eventueele bevorderingen, of S. op één of ander wapen gespecialiseerd was, enz.

Na nog enkele ontmoetingen (allen te Amsterdam), stelde hij S. voor, even als hij tot het communisme over te gaan. Zoo S. toestemde, zou hij zorgen, dat S. de noodige papieren verkreeg. S. zou zich echter moeten verbinden 6 maanden naar een opleidings-school in Rusland of naar het door de Russen bezette Duitschland te gaan, teneinde daar wapenonderricht, enz. te ontvangen. Na deze zes maanden zou S. naar Nederland terug keeren en ingedeeld worden bij een sabotage-groep. Door de bemiddeling van Verhoef zou S. dan als dekmantel werk verschaft worden in het één of ander bedrijf. Zoodra S. had toegestemd zou de vrouw van S. f.40.- of f. 50.- per week ondersteuning ontvangen. Deze laatste ontmoeting had plaats kort voor de arrestatie van S. S. voelde voor deze affaire totaal niets, omdat hij zooals hij aan mij rapporteur verklaarde, een vurig communistenhater is, doch hij deelde aan Verhoef mede, dat hoewel hij in principe veel voor het voorstel van deze voelde, hij in verband met de gezondheidstoestand van zijn vrouw, toch eenige bedenktijd wilde hebben. Hij zeide Verhoef toe bij een volgende ontmoeting een beslissing te nemen.

Ondertusschen hoopte S., zooals hij verklaarde, met één van de functionarissen, voor wien hij destijds in het kamp Vught werkte, in contact te komen en deze de zaak voor te leggen, met welke poging hij echter geen resultaat had.

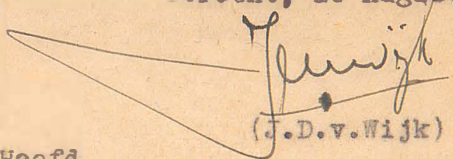
Bij bovengenoemde laatste ontmoeting verklaarde Verhoef aan S., dat hij geen afspraak kon maken voor 25 Augustus, omdat hij eenige weken voor het ontvangen van instructies naar het buitenland moest. Hij wist niet precies op de dag af te zeggen wanneer hij terug kwam, maar dit zou tusschen 25 Aug. en 30 Aug. zijn. Daarom werd een afspraak gemaakt om elkaar in den avond van 31 Augustus ~~in~~ bij Heck op het Rembrandtsplein te ontmoeten en dan tot zaken te komen.

Door Verhoef werden aan S. de namen genoemd van Kooijman en Wolf, beide twee voormalige S.S. frontkameraden van S., die ook ~~naar~~ door bemiddeling van Verhoef naar Rusland waren vertrokken en daar een opleiding ontvingen. ~~En~~ Verhoef deelde aan S. mede dat hij uitsluitend diegene aanwierf, die hij van gezicht kende en dat hij geen propagande maakte bij vreemde.

S. heeft niet kunnen ontdekken waar het adres van Verhoef was, zelfs kan hij niet met zekerheid zeggen of deze wel in Amsterdam woont. Tot zoover de mededeelingen van S.

Teneinde te kunnen informeeren naar de betrouwbaarheid van S., zou het door mij, rapporteur zeer op prijs gesteld worden, van U te mogen vernemen, of er ten Uwent iets bekend is omtrent de kwaliteit en adressen van de heeren v. Wijk, Hof en Meinema, die, zooals S. verklaarde, met S. vroeger in het kamp Vught in relatie stonden. Aangezien de datum van 31 Augustus reeds dicht bij is, verzoek ik U beleeft hiermede eenige spoed te willen doen betrachten.

Waarvan door mij rapporteur op afgelegde ambtseed is opgemaakt, geteekend en gesloten dit rapport te Utrecht, 20 Augustus 1947.

(J.D.v. Wijk)

Gezien en doorgezonden aan het Hoofd van Bureau "W" te Amsterdam.

De Prov. Vert. in de Prov. Utrecht,
De Inspecteur,

(J. Dekker)

Utrecht, 22 Augustus 1947.

Gezien

J K S P • L I T T E.
DISTRICT ASSEN.
COMMANDANT. BUREAU B

Assen., 26 Febr. 1947.

No. 12

I D. GEHEIM. Nummer:	
Datum:	3 MAART 1947

Volgno.

27 FEB. 47

ACD/11383

Aan den Heer Hoofd Centralen
Veiligheidsdienst de DEN HAAG.

Onderwerp: Weerwolf-actie.

Antwoord op: Schrijven dd. 12.2.1947,
no. B. 10036.

Ter voldoening aan het gestelde
in Uw bovenaangehaald schrijven, bericht
ik U, dat van een afdeeling Weerwolfactie
te Schoonoord niets bekend is en dat een
landgoed te Schoonoord niet bestaat.

Enkele maanden geleden heeft een
Rijksrechercheur reeds een onderzoek in-
gesteld en inlichtingen gevraagd over
dezelfde aangelegenheid.

De Majoor.,
Districtscommandant.,
Jhr. W.A. Gevers Deynoot.

Typ. C.S.
Coll. ✓

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	7-3-47

12 Februari

7

B.10036

GEHEIM

R

MN ✓

Weerwolf-actie.

Volgens een van niet te controleeren zijde ontvangen mededeeling, zou op een landgoed in de buurt van Schoonoord (gem.Sleen) een afdeeling zijn gevestigd van de Nederl. Weerwolf-organisatie. De eigenaar van het landgoed is Nederlander, terwijl zijn vrouw van Duitsche nationaliteit zou zijn.

De ontvluchte politieke delinquenten zouden zich aldaar kunnen vervoegen en geplaatst worden op boerderijen die bij het landgoed behooren.

Ik moge U verzoeken een onderzoek ter zake te willen doen instellen en mij met het resultaat in kennis te stellen.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
Namens dezen;

Aan:

Den Heer Distr. Commandant
der Rijkspolitie te

A S S E N.

J.G.Crabbendam.

348
3 December 6.

B.4626.

R. TV.

Weerwolfactie.

GEHEIM.

Volgens een niet nader te controleeren mededeeling zou in café Loid aan de Martelaarsgracht 5 te Amsterdam als buffetjuffrouw werkzaam zijn eene Mejuffrouw "Agnes" (achternaam onbekend).

Voornoemde Agnes zou voorheen verblijf hebben gehouden bij Frau Lepsemt te Geisslingen in Duitschland.

Bovengenoemd café Loid zou ook meermalen worden bezocht door zekere Rijperman, Nederlander, geb. te Amsterdam, die in den oorlog Untersturmführer was van de Waffen S.S.

Zoowel "Agnes", als Rijperman en Frau Lepsemt zouden werkzaam zijn voor de Weerwolfactie. Rijperman zou zelfs te Amsterdam vertoeven voor het uitvoeren van bijzondere opdrachten van Generaal Berger, het hoofd van de geheele Weerwolfactie, die te Hamburg zou verblijven.

Ik moge U verzoeken een onderzoek naar genoemde personen en hun acties te willen doen instellen en mij met het resultaat in kennis te stellen.

HET HOOFD VAN DEN
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
namens dezen
De Luitenant-Kolonel,

J.G.Crabbendam.

Den Heer Hoofdecommissaris van Politie
te

AMSTERDAM.